

En nu?

Het volgende gedicht kwam ik op internet tegen:

De vogels zingen luider
Of is het de rust
De stilte in de straten
Ben ik daardoor meer bewust
Van de stilte om me heen
De natuur en de wind
Een tijd van bezinning
Waar in ik mezelf weer vind
Een ieder komt iets tegen
In deze rare tijd
Soms angst dan boosheid of liefde
Maar ook veel creativiteit
Een moment van ontwaken
Uit het jachtige bestaan
Een tijd om je af te vragen
Hoe verder het leven te gaan

– Irene van Rijssen

Het sprak me aan. Zo ook de laatste zin...

Gister hoorde ik de persconferentie. Vandaag zie ik allemaal mensen in jubelstemming op social media. Terug naar dat alles wat we zo gemist hebben (al is het in fases). Ik merk dat het me raakt. Want hebben we echt alles zo gemist? Veel dingen worden echt gemist, maar die krijgen nu ook een grotere waarde. Andere dingen zouden we misschien best anders kunnen invullen. Wat hebben we dan eigenlijk van deze tijd geleerd? Hoe gaat u of ga jij verder?

De vogels zingen luider of is het de rust;... in stilte hoor je de mooiste dingen. Vertrouw, val niet automatisch in oude patronen. Durf de weg te gaan, al zijn het hele andere keuzes dan eerder. Je bent niet alleen. En blijf je naaste nabij, het nieuwe omdenken heeft zoveel mensen goed gedaan. Op afstand, maar zo nabij.

Vol vertrouwen de nieuwe periode tegemoet. Iedere dag kent zegeningen. Iedere dag mogen we opnieuw beginnen.